

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 15 września 2014 r. powódka A. K. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) SA V. (...) w W. kwoty 5.000 zł tytułem odszkodowania (kosztów rekonstrukcji ścian zębów, zakupu środków medycznych, dojazdów do szpitali) i kwoty 95.000 zł tytułem zadośćuczynienia za cierpienia fizyczne i psychiczne spowodowane zdarzeniem z dnia 13 kwietnia 2013 r. na terenie obiektu Aquapark K. w K.. Powódka wniosła także o ustalenie odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać lub ujawnić się w przyszłości, a będące następstwem zdarzenia z dnia 13 kwietnia 2013 r. (pозew –k.2-4)

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa radcowskiego według norm przepisanych. Pozwany potwierdził, że w dacie zdarzenia obejmował ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej MOSIR w K., będący zarządcą obiektu sportowo – rekreacyjnego Aquapark w K.. Zakwestionował jednak odpowiedzialność ubezpieczonego co do zasady i wysokość roszczeń powódki. (odpowiedź na pozew –k.52-57)

Pismem z dnia 7 maja 2015 r. powódka zmodyfikowała powództwo, ograniczając je do kwoty 2.624,82 zł tytułem odszkodowania (kosztów rekonstrukcji ścian zębów, zakupu środków medycznych, dojazdów do szpitali) i kwoty 75.000 zł tytułem zadośćuczynienia. (pismo –k.99-102)

W dalszym toku postępowania strony nie zmieniły swoich stanowisk.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka w dniu 13 kwietnia 2013 r. przebywała rekreacyjnie w Aquaparku w K. zarządzanym przez Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w K.. Przed zjazdem zjeżdżalnią pontonową powódka zapytała ratownika, czy może zjechać tą zjeżdżalnią i uzyskała potwierdzenie. Powódka usiadła na dmuchanym pontonie do zjeżdżania, twarzą do kierunku jazdy i złapała za uchwyty. Podczas zjazdu powódka uległa wypadkowi w ten sposób, że uderzyła lewą stroną ciała i głowy o elementy konstrukcyjne zjeżdżalni (wewnętrzna ścianę rury do zjeżdżania), następnie uderzyła w rurę prawą stroną ciała i przekreśliła się na brzuch. W czasie wypadku powódka spadła z pontonu. (zeznania powódki A. K. – k.576-577, czas nagrania 00:14:36-00:28:58)

Rura, w której zjeżdża się na zjeżdżalni pontonowej jest całkowicie zabudowana. Rura ma około 40 m długości, 4-5 zakrętów. Woda pod ciśnieniem jest kierowana na górę rury, a następnie spływa z jednostajną prędkością, nie ma przyspieszeń, nie ma uderzeń powietrza. Ratownicy nie instruowali korzystających ze zjeżdżalni, w jaki sposób mają zjeżdżać. Przed wlotem zjeżdżalni umieszczono tablicę informacyjną zawierającą piktogramy z informacjami jak należy korzystać ze zjeżdżalni, wskazane były pozycje dozwolone i zakazane. Zjeżdżanie było dozwolone tylko na pontonie w pozycji siedzącej przodem do zjazdu. Na ścianie przed zjeżdżalnią umieszczony był regulamin zjeżdżalni pontonowej. Jeżeli ratownicy zauważyli, że ktoś próbuje zjeżdżać w sposób niedozwolony, zwracali mu uwagę. Prędkość poruszania się w rurze zależy od wagi osoby zjeżdżającej, pozycji w jakiej zjeżdża i sposobu manewrowania pontonem. Zdarzały się sytuacje, że użytkownicy skarżyli się, że uderzyli się w rurze w głowę lub w rękę. (opinia biegłego ds. bhp –k.442-443, zeznania świadka M. J. –k.87 odwrót-88, czas nagrania 00:07:03-00:30:28, zeznania świadka D. M. –k.88 odwrót-89, czas nagrania 00:30:28-00:54:11, zeznania świadka A. R. –k.89 odwrót-90, czas nagrania 00:54:11-01:21:29, zeznania świadka M. S. –k.90 odwrót-91, czas nagrania 01:21:29-01:39:49, zeznania świadka P. U. –k.197-198, czas nagrania 00:03:39-00:29:19)

W dniu 13.04.2013 r. w godzinach 8:00-14:00 w Aquaparku K. pracowali następujący ratownicy wodni: M. J., D. M., A. R., M. S. i P. U.. (pismo –k.68)

Po wypadku pierwszej pomocy udzielili powódce M. S. i P. U.. Powódka narzekała na ból kolana. Mówiła, że na zjeżdżalni pontonowej spadła z pontonu, uderzając się w kolano. Powódka otrzymała okład z lodu na kolano. P. U.

zapytał, czy powódka nie doznała jakiegos innego urazu, na co powódka stwierdziła, że uderzyła się również w głowę. P. U. obejrzał głowę powódki, nie stwierdzając obrzęku, guza ani zaczerwienienia. Powódka mówiła logicznie, wiedziała co się stało, nie miała zaburzeń świadomości ani wymiotów. Nie zostało wezwane pogotowie do powódki. Ratownicy polecili powódce skontaktować się z lekarzem pierwszego kontaktu. Po udzieleniu pomocy powódka siedziała przez jakiś czas koło basenowego baru. P. U. podchodził do niej dwukrotnie, pytając czy wszystko jest w porządku. Powódka mówiła, że wszystko jest dobrze, tylko boli ją kolano. (zeznania świadka M. S. –k.90 odwrót-91, czas nagrania 01:21:29-01:39:49, zeznania świadka P. U. –k.197-198, czas nagrania 00:03:39-00:29:19)

Następnie powódka własnym samochodem pojechała do domu. Ojciec zawiózł ją na pogotowie ratunkowe w G.. Powódka była poobijana, bolała ją głowa, była roztrzęsiona, miała siniaki na nogach. (zeznania świadka J. P. – k.128-130, czas nagrania 00:06:23-00:29:26)

W dniu 13.04.2013 r. powódka otrzymała z Nocnej i Świątecznej (...) w G. skierowanie do szpitala w G. na Oddział Neurologiczny z rozpoznaniem: stan po urazie głowy. W dniu 14 kwietnia 2013 r. powódka była konsultowana przez lekarza dyżurnego oddziału Neurologii. W dniach 19-24.04.2013 r. powódka przebywała w Oddziale Chirurgicznym Szpitala w G.. Rozpoznano: złamanie kości sklepienia czaszki, uraz głowy i kręgosłupa szyjnego, podejrzenie pęknięcia kości ciemieniowej, parestezję z odcinka C. Przeprowadzone RTG kręgosłupa szyjnego i stawu biodrowego nie wykazało zmian. TK głowy wykazało niewielką szczelinę złamania w tylnej części kości ciemieniowej lewej okolicy szwu strzałkowego. W dniach 24-26.04.2013 r. powódka przebywała w Wojewódzkim Szpitalu (...) w P., Oddziale N.. Rozpoznano: uraz głowy, pourazowe bóle głowy, złamanie kości ciemieniowej lewej, skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa. W okresie od 28.06. do 8.08.2013 r. powódka przebywała w Oddziale (...) Ogólnoustrojowej w G.. Rozpoznano: stan po stłuczeniu kręgosłupa, stan po złamaniu kości ciemieniowej. Powódka otrzymywała skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne, była pod opieką Poradni Chirurgicznej i Neurologicznej. (opinia biegłego ortopedy traumatologa –k.299-301, opinia biegłego neurologa –k.308-312)

W wyniku wypadku z dnia 13 kwietnia 2013 r. powódka doznała następujących obrażeń: skręcenia kręgosłupa szyjnego, złamania kości ciemieniowej po stronie lewej, stłuczenia stawu kolanowego lewego i prawego. Powódka mogła doznać urazu lewej okolicy żuchwy, ale wątpliwe jest, żeby w jego wyniku uszkodzone zostały zęby trzonowy i przedtrzonowy. Leczenie powódki z powodu obrażeń doznanych w wypadku zostało zakończone. Powódka wymaga leczenia zespołu bólowego kręgosłupa lędźwiowego nie związanego z urazem. Wypadek nie zaburzył funkcjonowania powódki w życiu zawodowym i osobistym. (opinia biegłego ortopedy traumatologa –k.304-306, opinia biegłego chirurga ogólnego –k.317-322)

Uszczerbek na zdrowiu powódki związany z przedmiotowym wypadkiem wynosi 5% wg punktu 3 tabeli uszczerbku na zdrowiu, stanowiącej załącznik do Rozporządzenia z dnia 18.12.2002 r. w związku z par. 8 ust. 3 rozporządzenia-wynika on ze skręcenia kręgosłupa szyjnego z utrzymującymi się bólami głowy o charakterze migrenowym (wg wywiadu). (opinia biegłego ortopedy traumatologa –k.304-306, 485-487, 521-524)

Stwierdzany u powódki niedowład połowiczy lewostronny z połowicznymi zaburzeniami czucia nie koreluje ze stroną doznanego urazu głowy. Przy jednoczesnym braku zmian uszkodzenia mózgu w badaniach obrazowych, ma charakter czynnościowy w przebiegu zaburzeń adaptacyjnych i depresyjnych rozwiniętych w wyniku przedłużonego stresu pourazowego i jest wynikiem tzw. somatyzacji objawów nerwicowych. (opinia biegłego neurologa –k.308-315)

Niewielkie wyleczone zachowawczo złamanie w obrębie kości ciemieniowej bez uszkodzenia powłok skórnych głowy oraz brak trwałych następstw urazu (...) nie pozwalają na stwierdzenie wystąpienia stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Urazy stawów kolanowych o typie stłuczenia nie pozostawiły żadnego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. (opinia biegłego chirurga ogólnego –k.317-323)

Ratownicy odpowiedzialni za udzielenie powódce pierwszej pomocy zaniechali działań, jakie powinny być podjęte. Wśród nich należy wymienić: wykonanie badania urazowego palpacyjnego, zabezpieczenie kręgosłupa, szczególnie odcinka szyjnego (stabilizacja ręczna lub przyrządowa), wezwanie do powódki zespołu ratownictwa medycznego. Znając obrażenia, jakich doznała powódka nie można jednoznacznie stwierdzić, aby ratownik poprzez nieprawidłowe

postępowanie przyczynił się do pogorszenia stanu zdrowia powódki. Postępowanie ratownika nie miało wpływu na rokowanie co do stanu zdrowia powódki. (opinia biegłego ds. ratownictwa medycznego –k.546-547)

W okresie czerwiec 2012 r.-listopad 2014 r. w Aquaparku K. miało miejsce 14 wypadków w związku z korzystaniem ze zjeżdżalni pontonowej, z czego 6 było wynikiem zjazdów niezgodnych z regulaminem (zjeżdżania więcej niż jednej osoby na pontonie lub w zbyt krótkich odstępach czasowych). (zestawienie –k.282-287)

Zjeżdżalnia pontonowa znajdująca się w obiekcie Aquaparku w K. została wybudowana zgodnie z normami budowlanymi i projektem. Związane z tą zjeżdżalnią urządzenia przeznaczone do rekreacji uczestników i inna infrastruktura zostały wybudowane zgodnie z zasadami wiedzy technicznej. Urządzenia te odpowiadają polskim normom w zakresie bezpiecznego ich użytkowania. Brak podstaw do sformułowania wniosku, że materiały zakupione i użyte do budowy Aquaparku K. były niewłaściwe i nie odpowiadały normom bezpieczeństwa. Obiekt w kwietniu 2013 r. funkcjonował prawidłowo, posiadał właściwy, efektywny i funkcjonalnie oczekiwany walor użytkowy. Aquapark w K. w kwietniu 2013 r. spełniał warunki eksploatacyjne wynikające z norm prawa, warunków technicznych użytkowania obiektów budowlanych oraz dobrej praktyki przy eksploatacji tego typu obiektów. (opinia biegłego ds. budownictwa –k.372-375, 416)

Zjeżdżalnia pontonowa usytuowana w obiekcie Aquaparku K. spełnia normy bezpieczeństwa dla użytkowników zgodnie z załączoną dokumentacją projektową i powykonawczą. Urządzenia basenowe zjeżdżalni pontonowej odpowiadają polskim normom bezpieczeństwa, w tym w szczególności normie PN- (...) -1 i -2. (opinia biegłego ds. bhp –k.448)

Pozwany w dacie zdarzenia obejmował ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji w K., będący zarządcą obiektu sportowo – rekreacyjnego Aquapark w K.. (okoliczność bezsporna)

Orzeczeniem z dnia 13.09.2013 r. powódka została uznana za osobę niepełnosprawną w stopniu lekkim na okres do dnia 30.09.2014 r. Stwierdzono, że niepełnosprawność istnieje od 13.04.2013 r. Następnie orzeczeniem z dnia 28.10.2014 r. przedłużono okres trwania niepełnosprawności do 31.10.2015 r. Orzeczeniem z dnia 22.02.2019 r. powódka została uznana za osobę niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym na okres do 28.02.2021 r. (orzeczenie –k.152, 566)

Przeciwko P. U., A. R. i D. M. nie było prowadzone postępowanie związane z fałszowaniem dokumentacji ratowniczej. Przeciwko M. J. i M. S. było prowadzone postępowanie związane z posługiwaniem się dokumentami poświadczającymi nieprawdę w zakresie uzyskania uprawnień ratowników (...). Zostały przeciwko nim skierowane akty oskarżenia o czyn z art. 273 KK w zw. z art. 12 KK. Sprawa toczyła się przed Sądem Rejonowym w Kutnie pod sygn. akt II K 428/14. (załączone akta II K 428/14, pismo –k.210)

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie można uznać, że odpowiedzialność za wypadek powódki obciąża zarządcę obiektu rekreacyjnego, którego odpowiedzialność cywilną ubezpieczał pozwany. Odpowiedzialność prowadzącego obiekt rekreacyjny typu aquapark za jego właściwy stan i utrzymanie oparta jest na zasadzie winy (art. 415 KC). W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. z 2011 r. nr 208, poz. 1240 ze zm.). Ustawa ta w art. 3 wskazuje, że osoby przebywające na obszarach wodnych obowiązane są do zachowania należytej staranności w celu ochrony życia i zdrowia własnego oraz innych osób, a w szczególności do: zapoznania się z zasadami korzystania z danego terenu lub obiektu i ich przestrzegania, stosowania się do znaków nakazu i zakazu, zapoznania się i dostosowania swoich planów aktywności do umiejętności. Obowiązki Aquaparku zostały wskazane w art. 4 powołanej ustawy.

Wypadek powódki polegał na uderzeniu o elementy konstrukcyjne zjeżdżalni podczas zjazdu na pontonie.

A zatem, by wykazać odpowiedzialność ubezpieczonego w niniejszym przypadku powódka powinna udowodnić, że nie kontrolowanie przez nią toru jazdy wewnątrz zjeżdżalni basenowej, skutkujące uderzeniem w elementy konstrukcyjne zjeżdżalni pozostawało w związku przyczynowym z zawinionym i bezprawnym działaniem lub zaniechaniem zarządcy Aquaparku. O takim związku możemy mówić jedynie wówczas, kiedy to ciąg przyczyn tworzy taki łańcuch adekwatnie powiązanych ze sobą zdarzeń, w którym skutek jednego zdarzenia stanowi jednocześnie przyczynę kolejnego zdarzenia prowadząc wprost do szkody. Związek ten musi być adekwatny, co oznacza, że kierując się zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania można określić, że skutek powstały ze wskazanych przyczyn jest ich naturalnym następstwem.

Należy wskazać, że każda aktywność rekreacyjna oparta na korzystaniu z sił przyrody (w tym przypadku wody) dotknięta jest elementem ryzyka. Jak słusznie wskazał pozwany w odpowiedzi na pozew, przyrody i jej żywiołów nie da się do końca ujarzmić. Niemożliwe jest całkowicie skuteczne przewidzenie przebiegu zdarzeń opartych na takich siłach. Zatem istnieje realne ryzyko wystąpienia nieoczekiwanego przebiegu zdarzeń wynikających z tych zjawisk, które należy brać pod uwagę podejmując tego rodzaju (nawet rekreacyjną) aktywność. Jest oczywiste, że zjazd basenową zjeżdżalnią na dmuchanym pontonie nie należy do żadnych sportów ekstremalnych. Niemniej jednak, zjazd taki charakteryzuje się nie do końca kontrolowanym i przewidywalnym ruchem, zależnym od wielu czynników, głównie dotyczących osoby zjeżdżającej – ułożenia ciała, pozycji, wzrostu, wagi, sprawności fizycznej itd. Część z tych czynników ma charakter zmienny i dynamiczny. Dlatego też, nie da się całkowicie wyeliminować ryzyka wystąpienia zdarzeń takich, jakie jest przedmiotem niniejszej sprawy.

Powództwo zostało oparte na następujących zarzutach: wadliwej konstrukcji zjeżdżalni i niezabezpieczenia jej przed wypadkami, nieprawidłowego zachowania ratowników- nieudzielenia powódce odpowiedniej pomocy, nie wezwania pogotowia ratunkowego oraz nieposiadania przez ratowników formalnych kwalifikacji do pełnienia ich funkcji.

Zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdził tezy, że zjeżdżalnia została nieprawidłowo zaprojektowana lub wykonana. Zgodnie z opinią biegłego ds. budownictwa brak jest podstaw do wniosku, że zjeżdżalnia została wybudowana niezgodnie z normami budowlanymi i projektem lub z niewłaściwych i nie odpowiadających normom bezpieczeństwa materiałów. W dacie zdarzenia (w kwietniu 2013 r.) Aquapark był w odpowiednim stanie technicznym, funkcjonował prawidłowo, miał właściwe walory użytkowe. Zgodnie z opinią biegłego ds. bhp, zjeżdżalnia pontonowa usytuowana w obiekcie Aquaparku K. spełnia normy bezpieczeństwa dla użytkowników zgodnie z załączoną dokumentacją projektową i powykonawczą. Urządzenia basenowe zjeżdżalni pontonowej odpowiadają polskim normom bezpieczeństwa, w tym w szczególności normie PN- (...) -1 i -2.

Odnośnie kwestii prawidłowości postępowania ratowników należy stwierdzić, co następuje. Z opinii biegłego ds. ratownictwa medycznego wynika, że ratownicy zaniechali pewnych działań m.in. nie wykonali badania urazowego palpacyjnego, nie zabezpieczyli odcinka szyjnego kręgosłupa i nie wezwali pogotowia ratunkowego. Z opinii tej wynika jednocześnie, że zaniechania te nie przyczyniły się do pogorszenia stanu zdrowia powódki. Odnośnie kwestii uprawnień ratowników należy wskazać, że pomocy powódce udzielał przede wszystkim P. U., w stosunku do którego nie toczyło się postępowanie karne dotyczące jego kwalifikacji ratownika wodnego. Kwestia uprawnień M. S. jest o tyle nieistotna, że – jak wskazano powyżej- błędne postępowanie ratowników nie miało wpływu na stan zdrowia powódki.

Odnośnie kwestii prawidłowości sformułowania regulaminu korzystania ze zjeżdżalni należy stwierdzić, co następuje. Powódka takiego zarzutu nie zgłosiła. Biegły ds. bhp został powołany na wniosek pozwanego, który z niewyjaśnionych przyczyn zdecydował się wyręczyć powódkę w zakresie inicjatywy dowodowej. Skoro jednak kwestia ta stała się przedmiotem postępowania dowodowego należy się do niej odnieść. W ocenie sądu treści przedmiotowego regulaminu nie można nic zarzucić. Rzeczywiście w regulaminie nie użyto wprost sformułowania, że zjeżdżając na pontonie trzeba trzymać się uchwytów. Jednak sam wygląd i budowa pontonu jednoznacznie na to wskazywały. Trudno bowiem byłoby przypuszczać, że uchwyty zostały zamontowane w pontonie wyłącznie dla podniesienia jego walorów estetycznych. Ponadto, powódka wcale nie twierdzi, że przyczyną wypadku było to, że nie wiedziała, że trzeba trzymać się uchwytów. Powódka zeznała, że po zajęciu miejsca na pontonie złapała za uchwyty, wiedziała więc, że powinna to była uczynić. Zatem, nawet gdyby przyjąć, że brak wyraźnego wskazania w regulaminie, że podczas

zjazdu na pontonie należy trzymać się uchwytów, obciąża pozwanego, brak jest związku przyczynowego pomiędzy tym zaniechaniem a zdarzeniem wywołującym szkodę. Sąd nie podzielił wniosków opinii biegłego ds. bhp w zakresie niedostatecznej zdaniem biegłego informacji o zagrożeniach dla użytkowników Aquaparku. Nie można wymagać od tego typu obiektu, by przekazywał każdemu użytkownikowi Aquaparku informacje o tym, że korzystając ze zjeżdżalni można np. uderzyć się w głowę, złamać nogę, czy też doznać innego urazu. Po pierwsze, są to kwestie oczywiste dla każdej osoby dorosłej i dla sporej części osób małoletnich. Po drugie, katalog zagrożeń, o których musiałby informować tego typu obiekt byłby właściwie nieskończony, realizacja tego obowiązku byłaby więc niemożliwa.

Podsumowując należy stwierdzić, że przyczyną wypadku była błędna ocena powódki co do własnych umiejętności wykonania bezkolizyjnego zjazdu na pontonie i nie dostosowanie ich do charakteru podjętej aktywności, a więc okoliczności, za które ubezpieczony nie odpowiada.

Brak odpowiedzialności pozwanego co do zasady, czyni bezprzedmiotowym rozważanie zasadności i wysokości roszczeń powódki o odszkodowanie i zadośćuczynienie. Należy jednak wskazać, że z opinii biegłych wynika, że rzeczywisty stan zdrowia powódki wynikający z przedmiotowego wypadku nie jest tak zły, jak ona sama go przedstawia. Ponadto, roszczenie z tytułu odszkodowania nie zostało w ogóle udowodnione. Powódka nie wykazała, że w wypadku doznała uszkodzenia zębów, skutkującego koniecznością leczenia stomatologicznego. Nie został wykazany związek wydatków dokonanych przez powódkę z przedmiotowym wypadkiem, a złożone faktury dotyczą zakupu m.in. odzieży sportowej i trekkingowej, obuwia, materaca. Powódka nie przedstawiła żadnego wyliczenia kosztów dojazdów do placówek medycznych, składając jedynie faktury za zakup oleju napędowego. Oczywiście jest jednak, że powódka używała samochodu nie tylko w celu dojazdu do placówek medycznych.

Wobec powyższego należało umorzyć postępowanie na podstawie art. 355 KPC w zakresie w jakim powództwo zostało cofnięte (pkt. 1 wyroku) oraz oddalić powództwo w pozostałej części jako niezasadne (pkt. 2 wyroku).

O kosztach procesu, Sąd Okręgowy orzekł na podstawie zasady słuszności wyrażonej w art. 102 k.p.c., która przewiduje wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z treścią powyższego przepisu w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Dopuszczalność zastosowania normy wynikającej z art. 102 k.p.c. sąd powinien ocenić, biorąc pod uwagę okoliczności, które by uzasadniały odstępstwo od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie zwrotu kosztów procesu. Przepis nie konkretyzuje pojęcia „wypadki szczególnie uzasadnione”, toteż ich kwalifikacja należy do sądu. Ocena sądu jest suwerennym uprawnieniem jurysdykcyjnym, ma charakter dyskrecjonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem, poczuciem sprawiedliwości oraz analizą okoliczności rozpoznawanej sprawy (por. postanowienie SN z dnia 2 czerwca 2010 r., I PZ 2/10, OSNP 2011, nr 23–24, poz. 297; postanowienie SN z dnia 26 stycznia 2012 r., III CZ 10/12, OSNC 2012, nr 7–8, poz. 98 z glosą M. Rzewuskiego, Glosa 2013, nr 1, s. 77 i postanowienie SN z dnia 15 lutego 2012 r., I CZ 165/11, IC 2013, nr 3, s. 50). Ocena zasadności niniejszego powództwa zależała ściśle od zasięgnięcia wiadomości specjalnych. Dopiero przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało niesłuszność żądania pozwu, stąd też Sąd nie obciążył powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego. Nadto sytuacja życiowa powódki, w tym jej sytuacja rodzinna i materialna, była przyczyną, iż Sąd Okręgowy – przy uwzględnieniu zasad współzycia społecznego – nie obciążył powódki powyższymi kosztami.